

אם היו אומרים על בוס מים נקיים שיש ספק רעל – מישהו היה שותה? וודאי שלא! אז למה בשאומרים שיש יותר מסתם ספק, נבילות וטריפות גם בבד"ץ, איך ממשיכים לאכול בלי חשש, ומחפשים רבנים שמתירים, במקום לפחות לחשוש? ועוד אחרי עדויות רבות ורבנים שהזהירו על זה נאמרו: "בטניהם אלוהיהם" (חובות הלבבות שער ט' פרק ב') הזונוה שהבטן שלהם היא האלוהים שלהם... ה' ירחם... להלן דברי הרבנים:

פרק א'

הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

"חמש הלכות למדין בסיני על הלכות של שחיטה. שחיטה זה דבר חמור מאוד, אם שוחט לא זהיר כל כך. צריך לשים לב שלא תהא פגימה דקה מן הדקה, שיחיה סכין חד וחלק. אם יש בו פגימה דקה – העוף הזה נבילה, לא יקרא טריפה אלא יותר גרוע – נבילה. לכן צריך שהשוחטים ישחטו לאט לאט, עם בדיקות הסכין מפעם לפעם. אם שחטו במה, או שחט ואחר כך ברק את הסכין ומצא פגימה – כל העופות שנשחטו אסור לאכול אותם! כולם נבילה! והם לא יודעים מתי נפגם, לכן מאוד צריך להזהר בזה. והכפרות שעושים בערב יום הכיפורים זה לצרות האלה. אז יש שוחט שוחט שוחט ולא גומרו וכשהסכין גם בן עדין, אם אחרי ששחט עשרה עופות – הוא כבר נפגם. התחיל להיפגם. צריך להזהר מזה מאוד, זה דבר חמור מאוד. מכשול גדול על ידי הכפרות האלה."

הרב שלמה עמאר

אני מעולם נמנעתי לא לומר על אף אחד, אבל ברור אני יכול להגיד באופן כללי, אני ראיתי בעיני, אנשים שרחוקים מ"חלק" וכותבים על זה "חלק בית יוסף". רבים, לצערי, גם מכל החוגים, יש כאלה שזה רחוק מ"חלק בית יוסף". צריך להיות אמיתי אם זה "חלק בית יוסף" פירושו חלק אמיתי בלי סורבות בלל ועיקר. אחרת, נכנסים לשאלה בהלכה של "שרף".

הרב בן ציון מוצפי

מי שמפיץ שקרים ואומר הכשרות הזאת טובה – מפזיז שטויות כמויך... הלוואי עגבניות, מיץ אני לא יודע מה לקרוא לזה... מיץ ארטישוק, יש, השבוע היה, עוד הפעם תפסנו, שהוא לוקח כבדים ממקום 'שרף' ושם במקום 'כשר'. זה עוד מול המשגחה, מה הוא עושה בחדרי חדרים? אף אחד לא יודעו אז לכן, איך אתה רוצה להגיד הכשרות הזאת והזאת טובה??... אותו מפעל שעושה את זה, עושה את זה. אתה צריך לעמוד עליו כל תזמון כמו שומר, אסור לזוז רגע. היום, אין את הדין של "מרתת", בגמרא מובא שהגוי מפחד. היום הוא לא מפחד, למה? הבוס שלו אומר לו לעשות את זה! ומקבל על זה גם בונסוס! רוצה להגדיל את המכירות. בלייני' שלהם (רבנות) לך תראה: 60 בדקה אני לא מספר לך סיפורים, אני ראיתי, אני ביקרתי בכל המשחטות שבארץ. ויש היום, זה הכל ממוחשב, אתה יושב בחדר מחשבים ואתה רואה, אתה רואה שני לייני, יש – אחד 68 בדקה, אתה רואה יש לך מחשב, השני 40 וכמה... אתה יודע איזה מהירות זאת? הם שוחטים – 100 עופות בדקה! אז זה כבר אתה מבין שזה לא בדיקה ולא כלום. עכשיו, אין בדיקת ריאות – לא, תמיד, בשום אופן,

קונטרס כשרות

בס"ד

אלא מדגמי, הם אומרים 1 ל-100 וזה שקר! זה 1 ל-1000!! אח"כ אין בדיקת צומת הגידים, ויש בעיה בצומת הגידים. הרכה פעמים יש טריפות של 5% עד 7% של צומת הגידים - זה מחלה שיש בעופות.

עכשיו יש בדצי"ם שיש להם מונופול, הם קנו איזה סופרים, קנו איזה רשתות שיווק, או כל מיני קווי שיווק, היום זה הכל בידי מייקונים. הכל... מי שיגיד לך אחרת - לא יודע מה הוא מדבר. הכל ממש שולטים אנשי רשע על כל הענפים האלה. אז הם מחליטים שזה המחיר. עכשיו אתה בא, אם אתה תוריד במחיר אפסי בלי רווח. מיד יקרעו אותך, ישכרו אותך, ולא יתנו לך להיכנס לשום מקום. אתה לא יודע איזה הלשנות ואיזה הפרעות ואיזה מלחמות. הכל... הכל אלימות. אנשי העולם התחתון נמצאים שם. אז אתה לא יכול לעשות כלום. בקיצור שום דבר. מקסימום אתה יכול לעשות שחיטה פרטית לקבוצה שלך וזהו. מה שיעלה לך - יעלה לך.

ואנשים לא יודעים מה קורהו אנשים קונים הכל - חודו, נקניקיות, יוואו מה שהולך. או למשל מוכרים קבב - לרוב הקבב שיש היום בשוק, אפשר לאכול אותו עם חלב, באחריות אני אומר לך, הוא לא מכיל בשר כלל. הוא מכיל במקרה הטוב פסולת של עופות. אני ראיתי פעם איך הם אוספים מהמכולה את כל מה שנשאר מהעופות, את החלקי עצמות ואת החלקי רגלים ואת החלקי לא רוצה להגיד, האחוריים של התרנגול שמורידים, ועם הטינופת! ואת כל זה לוקחים טוחנים מוסיפים לו חומרי טעם וריח, מוסיפים לו סויה וכל מיני חומרים מייצבים וחומרים משמרים, עושים לך קבב; קציצות בקר, קציצות עוף - מה שאתה רוצה, הכל כיד ה... וזהו, אתה צריך להתמודד עם כל השוק הזה. ויש להם את הבדצי"ם הכי טובים. מה לעשות? זאת המציאות... כן...

הרב אברהם יוסף

"הרב בקשי, דיברתי איתו שיחת ארוכה מאוד, בשיחה הארוכה היתה לי אי נעימות גדולה מאוד קודם כל אני רוצה שתדע עוד מספר אחד בארון מתים [של הרב שלמה מחפוד] - הרב הראשי של כרמיאל הוא אדם חשוב מאוד, הרב מלכא, אני נתקלתי בו בכמה וכמה אופנים בנושא של השחיטה וברוך ה' "ידיו רב לו", יראת השמים שלו מופלאה. הוא עבר כמה וכמה פעמים בימים של ל"ג בעומר, עם השוחטים של מחפוד. אף אחד מחשוחטים הסכין שלו לא היתה טובה!! מחפוד בעצמו לא ביקר במקום ולא דרכה רגלו!! לא לטובת הניקור ולא לשחיטה!!! הרב בקשי דורון אומר: אילו ידעתי שזה כך לא הייתי מאשר שתהיה שחיטה! שנה הבאה אני מוריד את השחיטה שם לחלוטין, לא תהיה שם שחיטה. למה? כי מחפוד סידר אותי מחפוד הוליד אותי שולל! מחפוד עשה שם כסף בגב של הרבנות והאכיל נבלות וטרפות בישראל!"

סיכום פרק א'

הרב עובדיה זצ"ל אמר שאחרי 10 עופות וודאי הסכין נפגמת, וכל מה ששחמו "נבילה". וכדברי הרב בן ציון מוצפי: "מי שמפיץ שקרים ואומר הכשרות הזאת טובה מפיץ שמויות במיץ...". אז גם אם היום מישחו יחליף בדיבורו ויגיד על כשרות שהיא טובה - מה השתנה מאז? רק החמיר יותר.

"ואמר רבי אלעזר: כל המחליף בדיבורו כאילו עובד עבודה זרה" (סנהדרין צב.).

פרק ב'

הגאון הרב משה שטרנבוך שליט"א כותב בספריו שלא לאכול משחיטת ההמון
אלא משחיטה של 'חבורה' בלבד:

עיקר הבעיה בבדיקות שעושים היום היא, שבהרבה משחטות מונח העוף על סרט נע, והבודק לחוץ מאד לכדוק אותו במינימום של זמן, ודבר זה אינו מאפשר בדיקה יסודית ודייקנית המצריכה זמן וריכוז אופטימאלי, מלבד מה שצריך בודקים מומחים, שמכירים במשמוש כל חסרון מבחוץ או מבפנים, העלול להטריפו... וראוי לכל אחד לזכור את דבריו של הריב"ש (מוכא בב"י או"ח סי' תרצ"ג) שכתב: "אפילו בעסק העולם, כל משכיל בוחר לנפשו הדרך היותר בטוח ומשומר מכל נזק ומכשול, ואפילו בחשש רחוק, על אחת כמה וכמה שיש לנו לעשות כן בדרכי תורה ומצוות שהם כבשונו של עולם, והיאך נניח הדרך אשר דרכו בה רבותינו הקדושים???"

וראויים הרברים ונכונים לנדון שלנו, שלא לקנות העופות העוברים על סרט נע במהירות שמצוי בהם טריפות, בגלל שהמחיר יותר בזול, ולא זה דרך אבותינו מדור דור. וראוי לסדר שחיטה מיוחדת, שבכל עוף ועוף יבדק צומח הגידין והריאות וגם הדקין, ואז יהיו באמת למהדרין ובלי שום חשש, ואף שהם ביוקר יותר, כדאי הדבר. ואני מוסיף עוד, שיש לדעת שבמשחטות שממהרים להספיק לשחוט אלפי עופות ביום אחד, קל מאד להיכשל בבדיקת הסמין ואז הבשר כנבלה. (תשובות והנהגות חלק ה' יו"ד סי' רמ"א). ובזה ידו כל הדויים! שבעונותינו הרבים היום, בשחיטה המזורזת, השוחט ממחר לשחוט! ובתוך שעות ספורות שוחט מאות שוורים! והבודק ממחר ואינו בודק כראוי! ומכשיל הציבור לאכול בלי בדיקה... אמנם, היום, במקומות ששוחטים מהר ומוכרים 'גלאט' ולא ידעו ולא יבינו שאין הכונה רק לענין סירכא, רק 'גלאט' היינו כמשמעו... (תשובות והנהגות חלק א' יו"ד סי' תכ"א). ומצוי, שמיד בתחילת השחיטה, הבהמה מתחילה לפרס, והשוחט בורח! מבלי שיספיק לבדוק היטב אם רוב הסימנים שחוטין, רק סומך שחתך טוב ברווח, ולמבואר זה לא מספיק, ומכשילים הציבור ח"ו במאכלות אסורות! (תשובות והנהגות חלק ב' יו"ד סי' שס"א). ודע שכיום שחשחיטה היא בסיטונאות, כך ששוחטים רבבות עופות כל יום! וכן כבהמות שוחטים כמויות, א"כ הייבין לתת לשוחט או לבודק כמה וכמה פעמים ביום, וכן שלא לעבוד יותר מדאי שעות, כדי שלא יהא עייף בשעת מלאכתו, ועלול הוא שלא כוונה להחזיר שחיטה או בדיקה שלא כדין, ומאכיל בזה ח"ו טריפות בישראל! ... ויש שחיטות עם כל מיני הידורים, אבל חסר פרט חשוב זה, שצריך שיהיה בשחיטה מהודרת וכמ"ש. (תשובות והנהגות חלק ה' יו"ד סי' רמ"ב). ואביא כאן לשון הטהור של גאון ישראל בעל הפרדס זצ"ל בתשובותיו (הגר"א זצ"ל בהסכמה כותב עליו "הרב הדומה למלאך ה' צבאות") וז"ל: "ובעונותינו הרבים, בדור הזה, אחד מאלף מצאתי! שיהא לו הרגשה שלימה, ובגליל כאן, איני נותן קבלה אלא לאחד מאלף, והוא שיהא ירא שמים ביותר ואומן גדול, ביודעי ומכירי קאמינא, ואף גם זה, לולי דהשוחטים מובהקים קא סמיכנא שמעידים עליו, הוי קרוב לודאי שלא היה ביכלתו לעמוד על פי הרגשתו, וגם לזה איני נותן רשות אלא לשנה אחת, כי "אל תאמן בעצמך" אמרו חז"ל, וכל שכן לאחרים. כמו שכתב הראב"ד ז"ל וזה לשונו: "אף שאמר רבי יוחנן, שמפני כבוד הבריות צריך להראות סמינו לחכם, אבל כיון שיש בו תועלת גדולה, שהרי בדיקת סמין צריכה דקדוק ביותר, ומי כהחכם יודע להזהר, אין ראוי לתכמים למחול על כבודם בדבר זה אשר לא כדת, שאין משגיחים על תקנת הדור! וגם כל העם כולו ראשים וחכמים בעיניהם! וגדול המכשול! מכל מקום, אחר שכל חכמים אין מקפידים על זה, אין מעבירין את הטבח שאינו מראה סמין לחכם, אבל דורות הראשונים אמרו: 'האי טבח דלא סר [הראה] סמינא קמי חכם - משמתינן ליה!' וכו' עכ"ל. ואף על גב דלית לן בדרות הללו חכם, אף על 'פי כן בענין זה שרי להחמיר לא לאכול משום שוחט אלא אם סר סמינא קמיה, ונהגו כן כל הקדמונים, וכן אני נוהג", ע"ש, והדברים מבהילים עד כמה יש לזהר בבדיקת סמין. (תשובות והנהגות חלק א' יו"ד סימן תח')

קונטרס כשרות

בס"ד

וכן כותב הגאון הרב מאיר ברנדסדורפר זצ"ל על בעיות השחיטה כשנעשית באופן תעשייתי:

והדבר ברור, כי לא זאת הוא עיקר טענתם, רק מחמת מהירות השחיטה הוא דנגעו בה, והיא והיא סיבת הדבר מקלקול השחיטה אשר בעוכרנו. וכל שכן לשחוט בסילוק הנוצות לצדדין, שיתארך השחיטה יותר מחמת זה, בודאי שאין זה מטרםם. וכל עיקר טענתם זו אינו אלא לסמיות עיניים, כאילו לתקן הם באים. ולא באו אלא לסכן ולהכשיל את עם בני ישראל הקדושים, כחשש נבלה ומאכלי פיגול!! ח"ו. (שו"ח קנה בשם, סימן לז.)

כאשר כמות השחיטה גדולה, גדל חשש המכשולות, הגאון הרב נתן גשטטנר זצ"ל:

כאשר שהיחי בעיר פלונית ביום טו"ב טבת השתא, נתבקשתי ע"י יקירי העיר לבקר בכית המטבכיים דשם, כדי לעמוד על סדרי השחיטה, ואני לעשות רצון יראיו חפצתי, ועשיתי כמבוקש, והתעכבתי בכית המטבכיים כמה שעות בעת השחיטה של הגסות ועגלים... וזאת התורה מכל מה שראינו בזה כאשר אבאר בעזרת השי"ת... הנה סדר השחיטה בק"ק הנ"ל צריך תיקון רב! כי כפי המצב דהאידינא יש בו כמה וכמה פקפוקים ומחם חמורים מאוד!... כי כפי מה שראיתי, אין שם אלא איש אחד שהוא מושכר ע"י בעל האטליו המחטים את החתימות השונות במספרים למען דעת לאן הן שייכות, אולם כפי שראיתי, הוא מוכרח לעשות עבודתו בחיפזון גדול!!! כי הבהמות והחתימות מונחות על מסילה המתנענת ונוסעת בלי הפסק, ואם לא יחטים את החתימות במהירות, תמצאנה החתימות ממנו והלאה ויש חשש גדול שמתוך הבהילות והחפזון יבואו לידי תקלה של עירוב חתימה של טריפה בין הכשרות! ולא יתכן כלל להשאיר דבר זה לעבודתו של איש אחד בלבד... אבל כעת שחשחיטה גדלה והרחיב ה' לחקחילה הק' ופרינו בארץ, על ידי זה גדל חשש המכשולות... (שו"ח להורות נחן חלק ג' יו"ד סימן ל"ט).

הגאון הרב נחום יברוב שליט"א

ומכאן תוכחה מגולה למנהג הרע שנשתרש בזמנינו! במשחטות של העופות, שבודקי הריאות - אינם יודעים מאומה מהלכות טריפות, וכשבא לפנייהם ריאה עם ריעותא - הם מוריס בעצמם אם היא כשרה או טריפה, וראיתי מעשיהם ונבחלתי!... כי הם מכשירים את האסור!!! ומטריפים את המותר. ומי שנוהג כן, ודאי שאיסור טריפה קל בעיניו, ואין ראוי לאכול גם את מה שהוא מכשיר למחדרין. (דברי סופרים הלכות טריפות סי' לט' סע' א')

מלבד זאת, גם כאשר בודקים את הסכין, אין הבדיקה תואמת את תנאי החלכה, וכדלהלן:

א) בדיקת הסכין נעשית ברטוב, ובתוספת שומן (שנשאר מהשחיטה), ובאשר לזאת, אין הפגימות שבסכין נרגשות, ומובא בפוסקים שבדיקת הסכין צריכה להיות ביבש נעיון פתחי תשובה יו"ד סימן יח' סעי' ה' וו"ל: גם יקנה הסכין שלא יהא בו שום לחלוחית, עכ"ל. (וע"ע בש"ד שם סעי' יד').

ב) בדיקת הסכין נעשית על ידי השוחט עצמו ולא על ידי בודק אחר, ומובא בפוסקים שאין השוחט רשאי לבדוק, מפני שידיו כבידות מפעולות השחיטה (עיון בספר בית דוד ס"ס א').

ג) בדיקת הסכין נעשית במהירות (מפאת הצורך לספק ליכואנים ולהנויות). ובחוסר שימת לב, מפני הרעש שיש במקום השחיטה. מה שאין כן לפי החלכתו שצריך שיהיה הבדיקה בכוונת הלב. וזה לשון השלחן ערוך: "והרבה צריך ישוב הדעת, ויראת שמים לבדיקת הסכין, הלא תראה, כי יבדוק אדם פעמים שלש ולא ירגיש בפגימה דקה, ואחר כך ימצאנה - כי הכין לבו באחרונה, ובחינת חוש המישוש - כפי כונת הלב" (שו"ע יו"ד סימן יח' סעיף י" בשם רבינו יונה)

ד) גם הבדצי"ם המובחרים לא בודקים את כל אורך הסכין מכל הצדדים, כמבואר בפוסקים, שצריך שתהיה הבדיקה על כל אורך הסכין משלוש רוחותיה. דהיינו, בפנים של הסכין, ובשני צדדי הסכין, הלך ושוב, פעמיים בכל צד (בסח"כ שתיים עשרה פעמים). ופשוט הדברו שאם לא בודקים לפי החלכה - אין הבדיקה נחשבת לכלום (שו"ע סימן יח' סעיף ט')

ה) ולאחר מכן בבדיקת הריאות, שכל הרוצה ליטול התפקוד של בדיקת הריאות - נוטל, אף שאינו ראוי לכך, וכדברי הרב נחום יברוב המובא לעיל, בזה"ל: "וראיית מעשיהם ונבלתי, כי הם מכשירים את האסור ומטריפים את המותר"

ו) בעניין המליחה, מצוי שיש צרירות דם ויש חלק מתמשחות שלא פותחים את חלק הכנף, בשביל שיראה הכנף שלם ויפת, ומבואר בדברי הפוסקים, שצריך לפתוח ולהוריד את הצרירות דם, שאם לא כן - אין מועיל תחליך המליחה.

ועוד... ועוד...

סיכום פרק ב'

דברי הרבנים הנ"ל נאמרו גם על השחימות המהודרות ביותר: שנמכרים היום. שכן במשחמות המהודרות ביותר שוחטים 1.0 לדקה, ובודקים את הסכין לאחר מאות עופות (בסופו של יום: למעלה מ-1,400). דבר זה אינו בגדר המציאות, שכאשר בדיקת הסכין נעשית לאחר כמות של מאות עופות, לא מוצאים פגימות??? [שכן אם נמצאת פגימה, אפי' דקה מן הדקה, בבדיקת הסכין שלאחר השחיטה, כל מה שנשחט - הוא נבילה! (כמבואר בשלחן ערוך יו"ד סימן יו' סעי' יא)]. ובסופו של יום מסתיימת השחיטה בכמות של אלפי עופות. וכלשון הרב משה שטרנבוך המובא לעיל: "ואני מוסיף עוד, שיש לדעת, שבמשחמות שממחרים להספיק לשחוט אלפי עופות ביום אחד, קל מאד להיכשל בבדיקת הסכין - ואז הכשר נבלתי".

פרק ג'

עדויות השוחטים

הרב שלום רוט שליט"א

אבא ז"ל, כשקרה לנו הדבר הזה, זה היה בבחינת אסון. אז קודם כל, לבדוק את הסכין ברצינות. הפסקנו את הכדיקה ברטוב, למה? ידענו, העופות הם קטנים, נוכשעופות קטנים, אין בשר כסמוך למפרקת, ואז הסכין פוגעת במפרקת ונפגמת, וממילא השחיטה נבילה, הסכין גמיש, רך ועדין, ויש רצף ולחץ בעבודה. ואז ראינו שבמאתים - לעולם הסכין פגומה, אבל המילה 'לעולם' היא לא מילה, לעולם הסכין היה פגום! אחרי מאתים. אז ירדנו לחמישים. ובכל זאת היה בחמישים כ-10 אחוז של נבילה. וזה בשוחטים טובים ומומחים. (דקה 2:34)

הרב בן ציון רוט שליט"א

אני מביא פה סכין, שבעצם הוא היה טוב, שחטו איתו בסך הכל 40 עופות באיטליה, לא במשחמה, אבל זה היה שוחט בצד, הוא שחט בנפרד, והוא שחט את זה לאמ, ועם כל זה - היה פה משח, נחיה פה על הסכין כמה פגימות עדינות. אני אומר 'עדינות', כי ביחס לשוק אצל השוחטים, 'פגימה' זה נקרא חור. אני מדבר על משחו עדין, שזה לא חור, אבל בחלכה 'פגימה', ברגע שאני מעביר את הציפורן על הסכין, ואני מרגיש איזה דפיקת קטנטונת, זו נקראת כבר פגימה. ואם זה פגום, אחד או שתיים אין הכדל, - זה נבילה! איך שלא יהיה.

וכן כותב הרב נחום יברוב וז"ל:

"ומ"מ, בכל מקום קבעו שיעור מסויים, שיותר מזה לא ישחט השוחט בבת אחת, אלא ילך לנוח קצת. אבל את הסכין בודקים כל שלשים - ארבעים עופות". ("דברי סופרים" - כדיקת הסכין סימן יח' עמ' קח')

סיכום פרק ג'

לאחר עדויות של שוחטים וראשי צוותות שאומרים, כי לאחר 40 עופות ברצף ללא כדיקת הסכין, יש פגימות, וממילא חכל נבילה. במשחמות של הבדצ"ם ואף המהודרים ביותר, שבדקים לאחר מאות עופות, ובכל זאת אינם מוצאים פגימות, וגם אם לפעמים מוצאים פגימות, אין הכשר שנשחט יורד מחליין, אלא ממשיך כהרגלו, ודאי ובודאי, שאסורים באפילה, ודינם כמו כל בהמה או עוף, שנתנבלה מעצמה.